

DOMOV
PRO
SENIORY

PRA
PRA
PRA
G

Časopis pro pobavení

U NÁS DOMA

Ročník XXVII číslo 7 září/2021 www.domov-hm.cz

HEŘMANŮV MĚSTEC

Takhle my si žijeme...

OBSAH

Slovo na úvod.....	2
Informace z domova.....	3
Informace z ošetrovatelského a zdravotního úseku.....	6
Stanice A – Cesta, která nikam nevede	6
Stanice B – Léto u nás	7
Stanice C – Tvoříme, malujeme, trávíme čas venku.....	8
Stanice D – Dožínky	9
Stanice E – Léto plné zábavy	11
Volby 2021	12
Informace ze sociálního úseku	13
Informace z aktivizačního úseku	14
Letní výlety	14
Zajímavé letní výstavy	15
Letní koncerty	15
Hudební odpoledne se zámeckým duem J + M	16
Hádej, kdo jsem	17
Zdravím vás všechny	19
... a na co se můžete těšit?	20

Slovo na úvod

Milí čtenáři, opět jsme se po kratší pauze dočkali dalšího čísla časopisu. Letní období je pomalu na ústupu, večer už je posezení venku jen pro otužilce a slunce zapadá také dříve. Zase to léto rychle uteklo... Snad jsme všichni načerpali potřebnou sílu na další měsíce a těšíme se na společná setkání. A já pevně věřím, že po loňské dlouhé a izolované zimě bude letos lépe.

Od 1. září se často mění mnoho věcí, jak v rámci celé republiky, tak i v našich sociálních službách. Letos nás v domově čeká velká změna v počtu a kvalitě lůžek, které pro naše seniory máme. Díky požadavkům našeho zřizovatele i díky obecným požadavkům na lepší podmínky pro bydlení, jsme k 1.září zrušili všechny třílůžkové pokoje.

Zůstávají nám tedy pouze pokoje jednolůžkové a dvoulůžkové. Celková kapacita domova bude tedy nově 127 míst. O 8 míst se sníží kapacita v domově se zvláštním režimem a o 3 místa v domově pro seniory. To neznamena, že jsme někoho ze seniorů tzv. obrali o jeho postel. Díky době covidové a stavu po loňské povodni jsme neměli všechna lůžka obsazena, a proto jsme mohli toto snížení po dohodě s magistrátem uskutečnit. S tímto poklesem je spjato mnoho administrativní práce, ale bohužel dnešní doba přeje papírům a počítačům. Taktéž se aktuálně snažíme obhájit certifikát Značky kvality a též se chystáme na obhajobu certifikátu Vážka na domově se zvláštním režimem. S tím vším souvisí mnoho malých, ale důležitých změn, kterými neustále vylepšujeme služby, které poskytujeme. A samozřejmě budeme na podzim dokončovat výměnu topných těles a rozvodů a také bychom se měli dočkat dokončení restaurování zámeckého balkonu. Určitě je mnoho dalších prací, které v domově zaznamenáte, ale život není jen o práci, ale také o radosti, oslavách, písničkách, smíchu, zábavě a dalších radovánkách. Jedna veliká oslava nás čeká letos na Vile, kde konečně mohou oslavit 15. výročí od počátku bydlení seniorů na Vile. Akce to bude určitě povedená.

Prosím všechny čtenáře, užívejte si každého dne, nepřidělávejte si zbytečné problémy a mějte pevné zdraví. Těším se na shledání s vámi.

Klára Husáková, ředitelka

Informace z domova

Pod slovem léto si každý většinou představuje dobu odpočinku a pohody. Já doufám, že i naši zaměstnanci si alespoň dle svých možností trochu odpočinuli a nabrali nových sil.

Údržba budovy a parku, zajištění stravy, prádla a čistoty vynechat nelze, a tak pokud jedni odpočívají, druzí musí přidat, aby se vše zvládlo. Také proto se dovolené u nás plánují, aby se všichni stihli vystřídat a měli všichni stejné možnosti. Jak jsou k sobě zaměstnanci spravedliví, to už bývá na nich.

Během celého léta u nás na zámku probíhá veřejná zakázka s názvem Rekonstrukce otopného systému – II. a III. etapa. Práce se předem plánují tak, aby se příliš nenarušil běžný provoz a aby omezení uživatelů bylo co nejmenší a trvalo co nejkratší možnou dobu. Práce již proběhly na stanici B, nyní se pracuje na stanici C a E současně. Pracuje se hlavně na pokojích a následně se firma bude ještě vracet na chodby, kde už omezení nebude tak veliké. Termín ukončení zakázky je konec října a hned poté nás čeká topná sezóna. S pracemi na topení souvisí mnohé práce úklidové, některé pokoje se dokonce malují celé, a tak mají děvčata z úklidu plné ruce práce. Odměnou nám všem bude hezké a čisté prostředí, ve kterém pracujeme a uživatelé našich služeb bydlí.

Bohužel, vlastně od doby, kdy se začalo pracovat na opravě kotelny a následně na topení, se potýkáme i s nedostatkem teplé vody. Hledají se příčiny a snažíme se udělat maximum, aby se situace vyřešila. V Heřmanově Městci byla vždy hodně tvrdá voda, ale nyní je situace ještě horší. Vodárenská společnost si kvalitu vody hlídá a dle rozborů voda splňuje podmínky pitné vody. Hodnoty minerálů jsou sice dle tolerance v pořádku, ale jsou na té vyšší hranici. Při ohřevu vody dochází k reakcím, při kterých v systémech, v přístrojích, ale i nám doma v kotlích nebo pračkách vzniká vodní kámen a čím je voda tvrdší, tím je víc usazenin. („Vodní kámen to je prevít!“) Vodárenská společnost na svých stránkách napsala doporučení, abychom do strojů dávkovali látky bránící tvorbě vodního kamene a mají vyřešeno. Většina zvláště průmyslových systémů se usazeninami ucpává a nechce pracovat. K tomu ještě navíc mají nová moderní zařízení ovládání plně citlivé elektroniky a ta reaguje na problém okamžitě a stroje vypíná z provozu. U všech strojů v kuchyni již máme změkčovače vody, nové kotle mají instalované zařízení pro úpravu vody. Takže se tvrdosti vody již bráníme. Všechny tyto úpravy zvyšují náklady na vodu. Problém se ale objevil v systému ohřevu vody.

Kromě kotlů je v kotelně také ohřevný systém, který při systému „staré“ kotelny fungoval téměř bez problému. Proč se tedy najednou výměník ucpává usazeninami? I pro zkušené firmy, které se podobnými systémy zabývají, je to složitý problém.

Odborníci vyhodnocují všechny možné informace, aby byly naše hypotézy o tvrdosti vody podloženy. Tomu všemu nepřidala ani skutečnost, že obec Heřmanův Městec je připojena na přivaděč vody Klešice - Mrdice, kde má voda vyšší obsah vápníku a hořčíku. Ve vodě jsou pak drobné vysrážené krystaly, které vznikají zejména při ohřevu. A problém je na světě. Podle zpráv Vodárenské společnosti začala v listopadu 2020 velká rekonstrukce vodárenského přivaděče Podlažice – Slatiňany, kde se voda mísí z několika zdrojů a je kvalitnější. Zatím jsem však nikde nedostala odpověď, jak ještě dlouho bude rekonstrukce probíhat a zda bude obec Heřmanův Městec na tento nový přivaděč napojena.

Tvrdá voda ale není jediný problém. V novém systému ohřevu vody je i nový výměník, který pracuje trochu jinak než ten původní, u kterého jsme usazování nezaznamenávali tak často. Ten původní ale nejde použít, takže tady máme smůlu. Již 2 x jsme nechali náš nový výměník vyčistit, koupili jsme jeden náhradní a nyní se zajišťuje další čištění obou výměníků.

Dalším krokem k řešení problému byly informace od správců velkých budov v Heřmanově Městci, kteří mají také kotelny (bytovky, služby apod.). Oni se také s podobnými problémy potýkají a nyní mají nainstalovanou úpravnu vody, která jim problém pomáhá částečně vyřešit. My jsme tuto úpravnu hned objednali a doufáme, že bude co nejdříve nainstalovaná.

Další částí skládky ohřevného systému je zásobník teplé vody. Ten původní je nerezový a zdálo se, že je to nejlepší materiál. Původní zásobník, má ale vstupy a výstupy vody, které novému systému zřejmě nevyhovují. Až budou mít projektanti jasno, my dle jejich doporučení uděláme vše proto, aby bylo teplé vody dostatek a případně i vyměníme zásobník vody.

Přeji všem ještě hodně slunných dnů a hodně pohody.

Radka Stybalová

Velké poděkování patří paní Marii Nadřové za péči o záhony růží. Děkujeme!

Informace z ošetřovatelského a zdravotního úseku

Áčko

Cesta, která nikam nevede...

Léto nám uteklo, aniž bychom se pořádně prohřáli. Opravdu letních dní moc nebylo, zato vody spadlo dosti, ovšem v našem případě to bylo zanedbatelné. Všichni máme v živé paměti loňské záplavy a každé mračno na obzoru nás nenechává klidnými. Během prázdnin jsme se vystřídali v dovolených a plné nových sil se postupně navracíme k vám. Letošní léto jsme cestovali po Čechách, koukám se na pohlednice ze Žlebů, Slatiňan, Prahy. Děvčata cestovala po prosluněné jižní Moravě, objevovala krásy jižních Čech a zdolávala kopce Šumavy či Beskyd. Jistě mi dáte za pravdu, že je u nás krásně a stále je co objevovat. Já jsem se snažila objet jezero Velké Dářko na kole, trošku jsem si připadala jako ve filmu Král Šumavy, po kolena v rašeliništi, ale jezero jsme nakonec objeli a měli jsme z toho velkou radost. Uvědomila jsem si, že mi tento adrenalin chybí a že bych s tím měla něco dělat. S motykou na zahrádce je to sice fajn relax, ale pořád stejné a každý z nás se musí čas od času odreagovat a odpoutat od každodenních událostí. A věřte mi, že když taháte kolo z bažiny, na vaření a žehlení opravdu nemyslíte. Každý má na odreagování jiný recept, je to důležité a zdravé, ale

nic se nesmí přehánět. Snad každý si dá „panáka“ na spláchnutí chmur, cigaretu na uklidnění, nebo dortík na nervy... U jednoho často nezůstane a může se stát, že se budeme odreagovávat jen proto, že to je

Velké Dářko

jednoduší a nebolí to. Ve svém soukromém, ale i profesním životě jsem se setkala s osudy, které by nikdo nikomu nepřál a v mnoha případech byl právě alkohol použit jako cesta nebo spíše útěk od těžkostí, od kterých se utéct nedá a každé ráno se zase objeví, a tak to jde stále dokola. Velký problém nastává, pokud se alkohol kombinuje s léky, často ovlivňuje účinnost

jednotlivých léků jak ve smyslu snížené i zvýšené účinnosti. Kombinace alkoholu s psychofarmaky, neuroleptiky, ale i běžnými antibiotiky může mít za následek vážné zdravotní následky, někdy až s fatálním koncem. Proto si myslím, že jedna sklenička denně je zdravá, dvě nás uklidní a třetí bychom měli dát nepříteli a raději se jít projít, zacvičit, nebo se učit cizí jazyky... Myslete na své zdraví, ale také na své okolí, které je tu s vámi a může vám pomoci, pokud budete chtít. Těším se na mnoho společných chvil a plně doufám, že nás již žádné přírodní ani zdravotní potíže nepotkají.

Míša Petržílková

Béčko Léto u nás

Prázdninové měsíce našim uživatelům přinesly nejen letní pohodu, ale také komplikace se stěhováním. Jednalo se sice u každého jen o několik dní, ale je mi jasné, že tyto změny nikomu nepřidají. Každý je zvyklý na své známé prostředí, svůj klid a každodenní rituály. Ty jsou pro naše uživatele velmi důležité a přináší jim lepší orientaci nejen během celého dne. Personál podporuje uživatele např. v ranních činnostech – mytí, česání atd. Uživatel si tak více uvědomuje podle pravidelnosti danou dobu. Stěhování bylo nutné z důvodu opravy otopného systému. Někdo stěhování snášel bez větších problémů. Stalo se však také, že pár uživatelů bylo touto situací více rozrušeno. Personál se po celou dobu snažil opakovaně tuto situaci vysvětlovat, častěji tyto uživatele monitorovat a více podporovat v jiné činnosti. Velkou pomocí byly také pracovnice aktivizačního úseku. Personál po domluvě s aktivizačními pracovníky tyto uživatele více zapojil. Tím jejich čas odvedl od nepříjemných myšlenek. Personál mimo běžnou činnost vyklízel pokoje a připravoval nové prozatímní ubytování. Na některých pokojích došlo i k celkové výmalbě. Toto velké stěhování potkalo nebo potká všechna oddělení, a hlavně ovlivní i život uživatelů. Mějte prosím velkou trpělivost. Naší odměnou bude teplo v chladných dnech.

Uživatelé chodili na procházky, využívali akce pořádané v domově. V cukrárně Levandule nás osvěžila zmrzlina. Na našem oddělení se odehrávaly soutěžní klání v deskových hrách, došlo také i na cestování naší krásnou republikou. I když jen s knížkami, fotografiemi a pohlednicemi. Putování s prstem na mapě. A přesto si mnoho z nás vybavilo plno zážitků a vzpomínek z cest. Personál připravil i trochu procvičování a pohybu. K protažení nám posloužily pestrobarevné šátky, někdo zvládl téměř taneční kreace. Gumové pásky o různých tloušťkách nám daly pořádně zabrat. Házení míčky nás občas srdečně rozesmálo a gymnastická stuha vytvářela neuvěřitelné obrazce. Pěkně jsme si tím procvičili zápěstí.

A co když jsem stuhu vzala do ruky já. Myslím, že kdyby mě viděli naši olympionici, měli by spoustu bezesných nocí. Oni si z olympiády v Tokiu přivezli zasloužené medaile. Jejich píle nám přinesla radost a zase trochu národní hrdosti. Děkujeme.

Personál si užil dovolenou. Většina z nás čerpala síly hlavně v České republice. Já jsem funěla po kopcích Jeseníků. Moje plíce chodily asi po jiných trasách. Ale ty dosažené cíle, to byly výhledy, které rozhodně stály za to!

Po návratu z Jeseníků naše chalupa přijmula postupně sedmadvacet lidí. A večery se zpěvníky a kytarou mi připomněly prázdniny mého mládí. Několik nocí jsme pozorovali padající hvězdy – perseidy. Prý se má něco přát, tak uvidíme. Měla jsem

naplánováno, co vše stihnu obrousit, natřít. Nestihlo se skoro nic.

Dokonce jsem pořídila první vánoční dárek. Staré kyvadlové hodiny, které si můj manžel přeje již mnoho let. Začne škola a vše zase rychle poběží. A Vánoce budou za dveřmi.

Spoustu radosti a pohody do podzimních dnů

Petra Polgárová

P.S.: Po letním provozu musíme nechat vyvézt žumpu na chalupě 😊

Céčko

Tvoříme, malujeme, trávíme čas venku

Během července a srpna jsme na stanici C nezaháleli a snažili jsme se co nejvíce si užívat rozvolněné letní dny – ať už s rodinami, příbuznými nebo s přáteli, při oslavách a aktivitách.

Někdo rád tvoří a vyrábí, někdo odpočívá a lenoší. Každému vyhovuje něco jiného, proto se i programy aktivit a činností různě liší.

Paní Fürstová zahradničila, s personálem si zasázela rajčata, o které se celé letní dny s láskou starala. Pečovala i o muškáty v oáze a bedlivě sledovala, aby se rostlinkám dobře dařilo.

Některé uživatelky propadly kouzlu kamínkování. Jejich namalované výtvary zdobí naši stanice a dělají nám všem radost.

Letní dny přímo vybízely k vycházkám. Někdo si rád užíval procházky v parku a pozoroval přírodu, další si poseděl v oáze nebo dal přednost zmrzlinovému osvěžení ve městě.

Aktivita probíhaly i na pokojích uživatelů, kde jsou oblíbené zejména jemné masáže rukou nebo předčítání z knihy.

Slavili jsme narozeniny...

Léto jsme si užili a budeme doufat, že i podzim bude báječný.

Jitka Peštová

Děčko

Dožínky

Byly oblíbeným svátkem, který se konal na konci srpna, či začátkem září.

Žně bývaly zásadní událostí roku především v oblastech, kde pěstování obilí představovalo hlavní zdroj obživy. Šlo vpravdě o přežití. Takže když bylo všechno obilí z polí zdárně sklizeno a uloženo, muselo se to pořádně oslat! Odměnou a poděkováním za měsíce náročné dřiny na poli byly dožínky, oslava ukončení sklizně spojená s mnohými radovánkami, při nichž se veselila čeleď na účet hospodáře. Slavnost začínala odvezením posledního snopu z pole, pokračovala předáním dožínkového věnce hospodáři a vyvrcholila dobrým jídlem, pitím, zpěvem a tancem. Pojdte si s námi připomenout, jak a proč se tradiční dožínky slavily.

Dožínky lidé na českém a moravském venkově slavili odnepaměti. Úspěšné ukončení žní pro ně bylo velmi významné. Všichni se radovali, že je obilí pod střechou, živobytí přinejmenším na příští zimu je zajištěné a namáhavá práce na polích je konečně za nimi. Dožínky patřily k důležitým svátkům už v pohanských dobách, kdy na nich nesměly chybět věštby, které předpovídaly, jak bohatá bude úroda příští rok. V předkřesťanských časech byl svátek sklizně příležitostí k nezřízenému obžerství a opilství.

Dožínky, jako oslava konce těžké práce na poli, bývaly kdysi záležitostí jedné rodiny, jednoho statku, jedné usedlosti, později jednoho panství. Až ve druhé polovině 19. století se u nás začaly slavit obecní dožínky, které se postupně staly lidovou zábavou pro všechny, organizovali je ochotníci pod záštitou různých spolků a stran, a dokonce existovaly i přesné scénáře dožínek. S příchodem kombajnů a dalších velkých zemědělských strojů se dožínky oslavují už jen v přeneseném významu.

Magický dožínkový věnec

Příprava začínala zhruba už týden před dožínkami, kdy začínala děvčata plést věnec z klasů. Používala na něj všechny druhy pěstovaného obilí a zaplétala do něj luční kvítí, především červené vlčí máky, modré chrpy, jeřabiny a makovice, někde se přidávaly stuhy, slaměné ozdoby, ale i chléb a koláčky. Základním typem bylo tzv. dožínkové slunce – klasy se pletly paprskovitě od středu, až se vytvořil hustý kruh. Ve středu byl zpevněn ještě malým věnečkem z obilí.

Dožínkový věnec, předávaný chasou hospodáři, měl zvláštní magickou moc, byl symbolem slunce, hojnosti a plodnosti. Lidé věřili, že je zárukou bohaté úrody v příštím roce, proto se uchovával v domě až do jarního setí a zrno z něj se přidávalo do osiva jako požehnání úrody. Čím větší věnec byl, tím více zrna v něm a tím lepší měla být příští úroda.

Poslední snop obilí z úrody

Neméně důležitou roli při dožínkách měl poslední snop. Bývalo zvykem, že na poslední den žní se nechávalo na poli jen tolik obilí, aby se vešlo na jeden žebříňák. Děvečky svázaly z posledního obilí snop klasy nahoru, kterému se říkalo baba, dědek, žebrák či stará, ozdobily

ho polním kvítím, někde na něj navlékly ženské či mužské oblečení a naložily na poslední žňový žebříňák, vůz vyšňořený barevnými fábory, květinami a kyticemi obilí.

Potom se dívky i s mládenci vydali v průvodu zvesela a s písničkou na rtech do vsi k hospodáři. Někde nesli mládenci kosy, dívky srpy, jinde šly v průvodu živé snopy, tedy chasa, která si na sebe od hlavy po paty navěsila klasy obilí a květy. Mnohde se už ráno na poli začalo popíjet a průvod doprovázela muzika.

Poslední sklizený snop měl ve stodole své čestné místo, lidé ho pokládali za ducha obilí a záruku bohaté příští úrody. Mlátili ho jako úplně poslední, popřípadě si ho nechali až do příštích dožínek. Někde se kolem něho nebo s ním tančilo, aby byla napřesrok dobrá úroda.

Dožínková hostina

Veselý dožínkový průvod se zastavil až před vraty hospodářství, aby vybrané nejhezčí a nejuvěčnější děvče a nejstatnější a nejpracovitější mládenec předali hospodáři s hospodyní dožínkový věnec a přání. Nejprve zvolali: Panímámo zlatá, otvírejte vrata, neseme vám věnec ze samého zlata. Když vyšli, převzali věnec a vyslechli dožínkovou zprávu, že všichni, kdo se žní zúčastnili pracovali ze všech sil, že je obilí pod střechou a že teď mají právo na odměnu a odpočinek při písničce a tanci.

Statkář se nesměl nechat zahanbit a čeled' ocenil finančním darem a štědrá hostinou. Předáním dožínkového věnce definitivně skončily žně a mohlo se začít slavit. Stoly bývaly plné vdolků, buchet a koláčů, peklo se maso a chybět samozřejmě nemohlo dožínkové pivo a kořalka. Vařil se také silný hovězí vývar, který ráno po oslavách probouzel k životu noční zábavou unavené chasníky a děvečky.

Jana Novotná

Éčko

Léto plné zábavy

Po dlouhém období vládních příkazů, zákazů a nařízení přišlo „rozvolněné léto“. A že jsme si ho pořádně užili! Chodili jsme na procházky do parku, hráli hry, zašli

na zmrzlinu nebo posedět na zahrádce do hospůdky. V cukrárně Levandule bylo také vždycky něco dobrého „na zub“.

Na zámku se střídala akce za akcí, výlet za výletem, z pestré nabídky si vybral opravdu každý.

K létu patří také tradiční heřmanoměstecká pouť a pouťová zábava s výborným občerstvením. Pouťové koláče i uzené nemělo chybu.

A jak jste prožili léto vy? 😊

A ještě pro vás máme jednu novinku. Dne 16.8.2021 se naší Anetce Ďuriačové (Svobodové) narodila holčička Karinka.

No není krásná? 😊

Jiřina Dittrichová

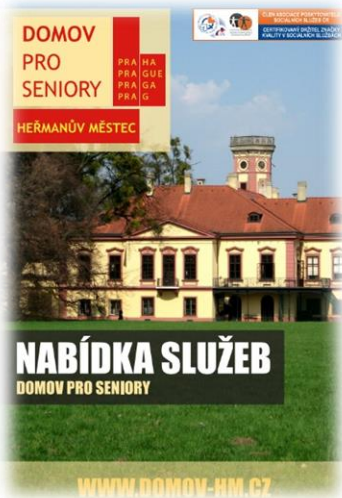
Volby 2021

do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky proběhnou v pátek 8. října a sobotu 9. října 2021. Ti z vás, kdo nemáte trvalé bydliště na adrese domova pro seniory, budete včas informováni o možnosti zapsat se do Zvláštního seznamu voličů a budete moci volit buď v naší volební místnosti, což je Hasičárna, nebo přímo na zámku v sobotu dopoledne v salóncu tak, jak jste již zažili. Informace budete mít včas vyvěšené na nástěnkách a sociální pracovníce vám pomůžou vyplnit potřebné tiskopisy pro zařazení do Zvláštního volebního seznamu.

Volební lístky včas všichni obdržíte.

Eva Merclová

Informace ze sociálního úseku

Informace, které bychom vám rádi sdělili či připomněli, protože v průběhu let se na některé trochu zapomnělo.

Stravování

Jak jistě víte, domov zajišťuje seniorům celodenní stravu odpovídající seniorskému věku a zásadám racionální výživy. Dle potřeby uživatelů vaříme různé druhy dietní stravy např. dieta žlučnicková, diabetická, neslaná, kašovitá a různé kombinace diet, včetně stravy mleté a mixované. **Na přání zajišťujeme také vegetariánskou stravu.** V průběhu podzimu rozšíříme nabídku

o jednu další teplou večeři, celkem budete tedy mít možnost 4 teplých večeří za týden.

Nejdéle od října budete mít také nově možnost vybrat si k hlavním jídlům (snídaně, oběd, večeře) z pěti druhů teplých a studených nápojů.

Zprostředkování kontaktu se společenským prostředím

V průběhu září obnovíme přístup do kaple a budete mít možnost účastnit se bohoslužeb v kapli tak, jak tomu bylo dříve.

Doprovody personálu na kulturní aktivity, nákupy, bohoslužby v kostele, doprovod do městské knihovny apod. vám zajistíme **kdykoli na požádání**. Při takovémto požadavku se obračejte na svého klíčového pracovníka či službu mající ošetřující personál.

Donášku knih z městské a zámecké knihovny rovněž zajišťujeme zejména pro uživatele, kteří si nemohou knihy vypůjčit ani s doprovodem.

V domově máme **putovní schránku důvěry**. Tato schránka je určena zejména pro uživatele, kteří si sami nemohou dojít ke schránkám, které máme rozmístěné po domově. Schránka bude vybírána tak, jako i ostatní schránky, 1 x týdně, a to vždy ve čtvrtek. Schránka bude putovat v pravidelných týdenních intervalech po pokojích imobilních uživatelů. Bude k dispozici prostřednictvím zaměstnanců, ostatních seniorů, ale i rodinných příslušníků, imobilním uživatelům.

Rádi bychom vás také požádali o spolupráci při získávání zpětné vazby od vás, uživatelů, k akcím domova, ale i např. k zavádění novinek ve stravování. O všem vás budeme informovat na schůzi uživatelů, která se koná v úterý 7.9. od 10 hod. v jídelně.

Eva Merclová

Informace z aktivizačního úseku

Letní výlety

K létu neodmyslitelně patří výlety a návštěvy různých zajímavých míst. První výlet byl trochu netradiční. Na přání uživatelů z vily jsme 16. 6. navštívili nákupní centrum Tesco v Chrudimi.

22. července jsme se rozjeli do Slatiňan. Prohlédli jsme si krásný park u zámku a obdivovali krásné květy hortenzií v bílé a růžové barvě. Ke Slatiňanům neodmyslitelně patří koně, a dokonce jsme si některé mohli pohladit. Vedle výběhů se dalo posedět a občerstvit se např. kávou.

28. července jsme zajeli na zámek v nedalekých Cholticích, který v 16. století postavili Gerštofové. Dnešní barokní zámek přestavěli Thunové.

V jižním křídle zámku je vestavěná nádherná kaple svatého

Romedia. Je to osmiboká stavba vysoká 24,5 metrů s překrásnou vnitřní výzdobou. U zámku se nachází restaurace s venkovním posezením a právě tady jsme výlet ukončili.

Ani letos jsme nevynechali návštěvu zámku v Pardubicích s krásným parkem. K němu patří hejno pávů, spolu s naším, který zde před několika lety našel nový domov.

18. srpna nás přivítala rozhledna Kaňk, neboli Havířská Bouda. Byla vybudována v roce 2013, je vysoká 30 metrů a nahoru vede 144 schodů. Pro nás je dostupná díky výtahu, který každého pohodlně doveze nahoru i dolů. Nahoře jsme se občerstvili a kochali krásným výhledem na Kutnou Horu, Čáslav, Orlické a Železné hory, Ještěd a Krkonoše.

24. srpna jsme výletem do chrudimského Kauflandu potěšili zájemce o nakupování v supermarketu.

Letošních šest výletů se vydařilo, teď se ještě těšíme na Mini ZOO v Bítovanech, až se umoudří počasí.

Zajímavé letní výstavy

23. června jsme jeli na výstavu do třemošnické galerie. Tady se konala výstava Jiřího Machoty a Ludmily Škarkové – Šachové. Oba mají podobnou zálibu, sbírají hračky, konkrétně pan Machota plyšové medvědy a paní Škarková retro kočárky. Při prohlídce této výstavy si snad každý vzpomenu na své dětství. Zakončení výstavy proběhlo

samozřejmě ve zdejší cukrárně, což je naším dobrým zvykem.

V průběhu měsíce července jsme několikrát navštívili výstavu obrazů Petra Langra v galerii ve dvojdomku v Heřmanově Městci. Byla pro nás zajímavá svým tématem, protože Petr Langr často maluje zdejší krajinu, vesnice a zdejší obyvatele.

Sportovní hry v oáze

V úterý 20. června jsme se sešli dopoledne v naší zámecké oáze a společně si zasportovali. Házení

kroužků na cíl, hrací kostky, bezpečné šipky a ruské kuželky. Vyhrál každý, kdo přišel sportovat. Počasí bylo příjemné a život jsme si osladili gumovými medvídky.

Letní koncerty

25. června nás navštívila muzikálová zpěvačka Magda Malá. Protože přišlo, vystoupení bylo v jídelně. Koncert byl úžasný i právě proto, že paní Malá je velmi milá a empatická, měli jsme pocit, že jsme staří známí a zahřála nás u srdíčka.

29. černa u nás zapíval Jan Vízner s Helenou Krupovou se svým pořadem „Ztracenka zpívá“. Trampské písničky a vyprávění z trampských osad jsme si mohli poslechnout v naší oáze, počasí nám tentokrát přálo.

Další dva koncerty se konaly rovněž venku za pěkného počasí. 13. července hudební vystoupení pana Petra Kubce a 3. srpna nám zazpíval bavič, divadelník a zpěvák Šimon Pečenka. Oba již u nás vystupovali, a tak jsme se těšili i tentokrát na jejich nový repertoár.

Zvířátka vždy potěší

Mezi nejoblíbenější a nejvíce vámi navštěvované akce patří ty se zvířaty.

8. července k nám přijel sokolník Jan Šulc, který představil a ukázal různá zvířata, vyprávěl o jejich chovu. Zvířata, která tu měl, předvedla spoustu kousků a některá se nechala pohladit. Orel, rys, liška, serval a další.

Dvakrát nás navštívili chovatelé psů se svými mazlíčky. 22. července odpoledne jsme se pod lípou v parku potěšili hravostí a roztomilostí spíše menších plemen.

4. srpna odpoledne mezi nás přišli účastníci letního tábora zaměřeného na výcvik poslušnosti a dovedností spíše problémových a špatně vychovaných pejsků různých plemen.

Ukázali nám, co už se všechno naučili a vedoucí tábora nám vyprávěla jejich různé osudy a příběhy.

Veronika Ludvíčková a Hana Zítová

HUDEBNÍ ODPOLEDNE SE ZÁMECKÝM DUEM J+M

Posezení s pestrým hudebním programem našeho zámeckého dua Jirka+Magda nám pomáhala překonávat měsíce nepříjemných omezení spojených s koronavirem, jak na zámku, tak i na vile. Jejich vystoupení nás vždycky potěší, pozitivně naladí, zazpíváme si písně, které

známe a máme rádi. Ba dokonce si i zatančíme! Myslím, že si oba zaslouží naše velké poděkování za radost, kterou všem přinášejí a patří jim za to obrovský potlesk a symbolická kytice úsměvů, které pokaždé vykouzlí na našich tvářích.

Už na samém začátku léta, ve čtvrtek 17. června, jsme společně strávili příjemné odpoledne v oáze s grilováním špekáčků.

Prozatím posledním setkáním byla pouťová zábava minulý čtvrtek, která se pro nepříznivé počasí musela přesunout do jídelny. Více než dvě hodiny nám Jirka s Magdou zpívali a hráli z jejich bohatého repertoáru, zazněly písně lidové, country, populární i dechovka...Zábava se rozproudila, zanotovali jsme si a ti zdatnější se nechali strhnout i do víru tance! Nechyběly ani pouťové tvarohové koláče a výtečné uzené. Heřmanoměsteckou bartolomějskou pouť jsme tedy oslavili již s malým předstihem, ale určitě se vším všudy.

Nebudme smutní, letní období ještě úplně nekončí – zámecké duo J+M uslyšíme opět v září, kdy se už opravdu budeme s létem loučit a pak nás čeká jistě slunečné léto babí.

Alena Tučková

Hádej, kdo jsem?

Nejprve vám prozradím, kdo je kdo na fotografiích z minulého červnového čísla našeho časopisu:

- 1) [Zdeňka Bořková](#), uklízečka
- 2) [Veronika Ludvíčková](#), vedoucí aktivizačního úseku
- 3) [Magda Kudrnová](#), pečující na oddělení C

Představuji vám další tři dámy, každá pracuje na jiném oddělení či úseku, ale máte možnost se s nimi vidět po celém zámku i na vile:

Fotografie č. 1

- jsem pyšná babička
- v domově pracuji 16 let
- moje heslo je práce všeho druhu

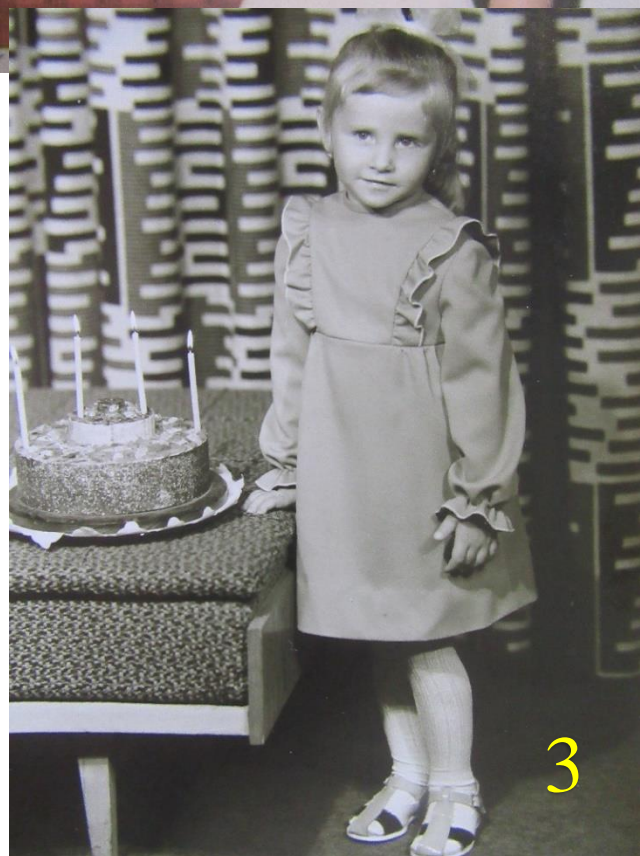
Fotografie č. 2

- miluji procházky se psem
- v domově pracuji 26 let
- od začátku pracuji stále na stejném oddělení

Fotografie č. 3

- nejraději jezdím na dovolenou s karavanem
- v domově pracuji 27 let
- kromě oddělení C jsem pracovala na všech ostatních odděleních

V zářijovém čísle této ankety máte možnost poznat dámy, které pracují v našem domově poměrně dlouho a jedno mají společné. To prozradím v příštím čísle ☺.

Zdravím vás všechny...

Chtěl bych se s vámi podělit o zážitky, které jsem se svojí rodinou zažil na vlastní chlupatou kůži během léta. Nachodil jsem desítky kilometrů, kdybych měl krokoměr, asi bych se hodně divil. Pánička s páníčkem mě brali všude s sebou, pobýval jsem v hotelu, v chatě a zkusil si na zahradě ležet i ve stanu. Cestoval jsem autem, autobusem, vlakem, lanovkou, lodí, a hlavně po svých. Vylezl jsem na rozhledny, vyhlídky, skály, kopce, byl na houbách, túrách, v zoo, v restauracích, na hradě, na zámku, u jezera, přehrady, rybníku, a dokonce i v zahraničí v Německu. Nejvíc se mi líbilo v ZOO v Děčíně, kde jsem udělal velký rozruch. Běžně tam mají pejskové vstup zakázán, ale já jsem

tam díky svému označení na vestičce mohl. Zaujal jsem nejen rysa, opice, papoušky, veverky, ale především medvěda kamčatského. Ten ucítil na dálku mé pachy, probudil se, vstal, začal věřit a určitě se těšil na dobrou baštu - na mě. Chvílemi byl opravdu rozrušený a dával nám to patřičně najevo. Cenil zuby, funěl, nervózně přešlapoval, stoupal si na zadní a značil si své teritorium. Jasně nám ukazoval, kdo je tady pánem a komu patří území. A především, kdo je nejsilnější predátor na světě v říši zvířat. Šel z něho strach a opravdu velký respekt. Hned se tam seběhlo hodně lidí a čekali na reakce medvěda. Byla to podívaná. Páníček mě raději odvedl od výběhu a medvěd se brzo uklidnil. Celou dobu nás pronásledoval tamní fotograf a děkoval, jaký zájem jsem vzbudil u zvířat, které jinak bývají znuděné, bez energie a díky mně má skvělé záběry. Všude jsem se choval vzorně,

často jsem byl chválen a obdivován. Na dotazy dvounohých kamarádů pánička odpovídala a vysvětlovala, proč mám vestičku, kde pracuji a jak pomáhám seniorům. Dostal jsem pochvalu, že dělám bohubilou činnost. Nechal jsem se podrbat, pohladit a občas, když bylo potřeba jsem nosil tašku, košík, podal spadlou věc a pořád měl dobrou náladu, i když jsem byl někdy hodně unavený. A hlavně mám od všech, koho jsem na cestách potkal, vyřizovat babičkám, dědouškům a kolegům pozdravy a vůbec, všem kamarádům. Nyní jsem odpočatý a plný energie, abych mohl zase pilně pracovat a dělat vám jenom radost a potěšení.

Mám na vás velkou prosbu. Nekrmte a nenoste mně lidské jídlo, vždy se poradte s moji páničkou. Určitě vám všem jde o moje zdraví, blaho a pohodu. Váš Joeyk

Za vašeho canisterapeutického psa Joeyho sepsala Lenka Pumerová

... a na co se můžete těšit?

Pátek 3.9. – Východočeské divadlo Pardubice – Sherlock v nesnázích – odjezd v 9 hod.

Úterý 7.9. – Schůze uživatelů od 9,30 hod. v jídelně

Středa 8.9. – Výstava v židovském dvojdomku od 14 hod.

Úterý 14.9. – Oslava 15. výročí Vily od 13,30 hod.

Úterý 21.9. – Loučení s létem – Jirka a Magda v oáze od 13,30 hod.

Středa 22.9. - Východočeské divadlo Pardubice – Noc na Karlštejně – odjezd v 9 hod.

Středa 29.9. – Kašpárkovo divadlo – Drak a princezna v jídelně od 14 hod.